

Таким чином, можна зробити висновок, що ефективне подолання проблем насильства в сім'ї вимагає подальшого вдосконалення положень вітчизняного законодавства, з урахуванням міжнародних документів та світового досвіду виявлення ознак та протидії домашньому насильству по відношенню до дітей.

Одержано 19.04.2019

УДК 351.74(477)

Дмитро Олександрович ІВАШКО,
курсант групи Ф1-301ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Казанчук І. Д.

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗАХОДІВ ПРИМУСУ

Україна перебуває на етапі формування нової правової держави, відбувається реформування політичної, правової, соціальної, культурної та економічної сфери суспільного життя. Для того, щоб досягти успіху в створенні дійсно демократичної правової держави, необхідно дотримуватися усіма державними і громадськими інституціями фундаментального принципу – верховенства права. Як відомо, сутність цього принципу полягає у тому, що людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями, а їх захист визначає зміст діяльності держави у особі правоохоронних органів.

У світлі подій, які відбулися після 2014 року, правова система реалізації та захисту прав і законних інтересів людини та громадянина залишається недосконалою. Не в останню чергу такий стан справ залежить від відношення працівників Національної поліції до значення інституту забезпечення прав людини як обов'язкової умови побудови демократичної держави, та розуміння кожним поліцейським важливості дотримуватися в своїй діяльності принципу пріоритетності прав людини, залучення громадян до правоохоронної діяльності.

Відповідно до ч. 2 ст. 29 Загальної декларації прав людини кожна людина може зазнавати тільки таких обмежень своїх прав і свобод, які встановлено законом виключно з метою забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві. Згідно Конституції України права людини можуть бути обмежені тільки спеціально уповноваженими на те органами та у випадках чітко передбачених законом. Згідно Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 року саме поліція для охорони прав і свобод людини, запобігання загрозам публічній безпеці і порядку або припинення їх порушення уповноважена застосовувати виключно в межах закону поліцейські заходи примусу: 1) фізичний

вплив (сила); 2) застосування спеціальних засобів; 3) застосування вогнепальної зброї.

Проте не слід забувати, що неможливо забезпечити безпеку держави, безпеку суспільства і безпеку людини, якщо поліція буде не тільки ефективно захищати права і свободи кожного громадянина, але й здійснювати свою діяльність на основі дотримання та поваги прав і свобод людини. Фактично Конституція України забороняє протиправні дії, які безпосередньо порушують права на людську гідність, а саме: катування; жорстоке, нелюдське або таке, що принижує гідність, поводження; застосування жорстоких, нелюдських, таких, що принижують людську гідність, покарань. У ст. 7 Закону України «Про Національну поліцію» визначено, що здійснення заходів, що обмежують права і свободи людини, має бути негайно припинене, якщо мета застосування таких заходів досягнута або немає необхідності подальшого їх застосування.

Отже, в усіх випадках обмеження прав особистості припиняється після досягнення поліцейським мети обмеження відповідного права. У ст. 29 «Вимоги до поліцейського заходу» закону зазначено, що поліцейський захід припиняється, якщо досягнуто мети його застосування, якщо неможливість досягнення мети заходу є очевидною або якщо немає необхідності у подальшому застосуванні такого заходу. Відповідно, поліцейським за будь-яких обставин заборонено здійснювати чи терпимо ставитися до будь-яких форм катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання. У разі виявлення таких дій кожен поліцейський зобов'язаний негайно вжити всіх можливих заходів щодо їх припинення і обов'язково доповісти безпосередньому керівництву про факти катування та наміри їх застосування.

Між тим, на нашу думку, прогалиною Закону України «Про Національну поліцію» є те, що в ньому відсутні положення про те, що заходи примусу можуть бути застосовані лише після переконання поліцейським, що всі інші способи є не ефективними. У житті це може привести до негативних наслідків як для осіб щодо яких вони були застосовані, так і для поліцейських – це дозволить їм вийти за межі допустимого законом права застосування заходів примусу. Не зазначено і те, що поліцейський примус має застосовуватися лише у випадках абсолютної необхідності, при цьому заподіяння шкоди та тілесних ушкоджень повинно бути зведено до мінімуму.

Одержано 17.04.2019

